

Var idi şəhri-Reyde bir qarı,
Duz yerində satardı ol qarı.
Ümmi ¹ -təlbisü madəri-təvzîr,
Hiyləsindən dolub bu aləmi-pir.
Bir cavan oğlu var idi zibə,
Bağı-izzətdə bir güli-rəna.
Qonşudan bir gün ol rəsidəcavan.
Bir yumurta oğurladı pünhan.
Sirqətə ³ gərçi ol deyildi həris,
Nənəsi eylədi onu təhris.
Əvvəl olmuşdu gər nihan oğru,
Aqibət oldu bir yaman oğru.
Rahzən, düzd, şəbrəvü əyyar,
Oldu axır həramilər ilə yar.
Əhli-divan etdilər tədbir,
Ta ki, ol növcavan oldu əsir.
Şah hökm etdi ki, çəkin dəre!
Şahə yalvardı kim, o biçarə
İzn ver bir zaman anam gəlsin,
Ölürəm, ta ki halımı bilsin.
Anasın gördü ol günü qarə,
Çəkdi ağuşa, yetdi didarə.
Dedi: - Ey madəri-həmidəxisal,
Dilüvü lütf eylə, ağzıma sal.
Ölürəm çünki iştiağından,
Ta öpüm bir o dil-dodağından.
Dilini verdi ağzına madər,
Onu üzdü dişilə ol sərvər.
O qarı etdi naləvü fəryad-
Key haramzadə, de nədir bu fəsad?
Şah sual etdi surəti-hali,
O cavan şahı eylədi hali,
Dedi: - Ey şah, ibtidadə əgər
Mənə olsaydı bu nəsihətlər,
Oğru olmazdım, ey şəhi-vala,
Mənə yetməzdi hiç böylə bəla.
Bəs anamdır bu möhnətə bais,
Bu qəmu dərdü zillətə bais.
Bu səbəbdən mən, ey şəhi-dövrən,
Eylədim ol ləini qəti-lisan.
Bir lisan ⁴ xeyrə olmasa guya,
Ona lazım gəlir bu günə cəza.
Şahə xoş gəldi bu lətif kəlam,
Eylədi ol cəvanə çox ikram.

Oldu qəmdən xilas o biçarə,
Ədli-şəh çəkdi qarını darə.

-
1	Ümmi – ana.
2	Madəri-təzvir – yalan, hiylə anası.
3	Sirqət – oğru.
4	Lisan – dil.